

Op de spreekstoel

Het belang van leesbare brieven

Grotius Chairholder Léone Bource studeerde van 1985 tot 1991 Rechtsgeleerdheid in Nijmegen. Inmiddels is zij werkzaam als zelfstandig fiscalist, met een bijzondere focus op nationale loonheffingen. Haar advies aan studenten en jonge alumni: zorg dat je tot de kern komt wanneer je een adviestekst schrijft.

Tekst: Dennis Arns

Om welke reden heb je een stoel geadopteerd? “Ik heb hier met veel plezier gestudeerd en vind het mooi dat je studenten op deze manier kan helpen. Je hoort zo nog een beetje bij de faculteit. Ik ga soms naar de alumni-uitjes en ook de Van der Grinten-lezing bezoek ik graag.”

Waarom koos je ooit voor de rechtenstudie? “Eigenlijk heel simpel: ik had geen bètapakket en wilde geen docent worden. Toen bleef er mijns inziens maar één ding over. Ik kwam uit Weert, de keuze voor Nijmegen was ook meer toeval dan bewust. Mijn studententijd was erg gezellig, maar het duurde een aantal jaar voordat ik werken met de studie écht leuk vond. Het belastingrecht, daar ben ik een beetje ingerold. Docent Jaap Bellingwout zei: ‘Als je vennootschapsrecht leuk vindt, moet je eigenlijk ook belastingrecht doen’. Dat advies heb ik toen maar opgevolgd.”

Wat vond je van de studie? “Je leert tijdens de studie vooral hoe systemen werken en hoe je kritisch moet lezen. In feite een soort opleiding die iedereen – tot op zekere hoogte – zou moeten kunnen volgen om in deze maatschappij te functioneren.”

Dat is een interessante uitspraak. Wat bedoel je daarmee? “De samenleving is hartstikke gejuridiseerd. Wanneer je niet weet hoe systemen werken en je bepaalde stukken niet goed kan lezen, mis je een groot deel van wat er in de wereld gebeurt. Goed en kritisch lezen zou iedereen moeten kunnen. Dat hoeft zich niet te beperken tot alleen de rechtenstudie. Maar studenten zouden ook moeten leren hoe je een normale adviestekst schrijft. Daar mag volgens

mij wat extra aandacht voor zijn in de rechtenopleiding. Als juristen een brief schrijven, krijg je soms een nogal horkerige tekst. Die is vaak niet geschikt om de lezer aan te moedigen iets te doen, puur omdat de boodschap niet helder is. Je moet in het hoofd van de lezer kunnen kruipen. Of het nu de Belastingdienst, een rechter of een cliënt is.”

Komt dat issue vaak terug in je carrière? “Ik begon mijn carrière bij Deloitte. Het eerste wat ik daar heb gedaan was een schrijfopleiding. Met name het schrijven voor klanten heb ik pas goed geleerd toen ik voor mezelf begon. Destijds was ik al twintig jaar aan het werk. Ik had, kort nadat ik voor mezelf begon, een klus als interimmer op het gebied van loonbelasting. Toen stuurde zo’n groot advieskantoor mij een brief waarvan ik dacht: ‘oké, en wat moet ik nu doen?’. Nu ben ik een expert, maar normaal gesproken komt zo’n brief terecht bij een HR-manager of bij de salarisadministratie. Niet per se mensen die een juridische opleiding hebben gehad. Zij zitten er niet op te wachten om urenlang spoorzoekertje te spelen om te snappen wat je bedoelt. Dus wat gebeurt er dan met die brief? Niets. Zonde van de tijd die in die brief is gestoken.”

Dus dat adviseer je jonge alumni: een andere manier van schrijven? “Zeker, ik denk dat juristen daar veel aan zouden hebben! Al moet ik ook wel zeggen dat we niet álles dermate moeten versimpelen zodat alle nuance eruit verdwijnt. Want daar slaan – met name overheden – nogal eens in door.”

In ‘op de spreekstoel’ komen Grotius Chairholders aan het woord over hun studie, de faculteit en hun donateurschap

